

Puntarska

Izvajalec: Iztok Mlakar

Avtor besedila: ***

Avtor glasbe: ***

Pred več ko dvjesto leti, nam štorja govori,
da strašno so nervozni bli naši nonoti,
če kej jim je sfalilo, če kej jim ni blo prov,
so grofa tko ku prasca nataklni na kol.

An vse so mu pobrali, kar vrednega je blo,
požrli v grajski kleti vse vino, vse meso.
Jen potlej so grofico, ma ben tisto pustmo stat,
da vidli pot domov bi, so še zažgali grad.

La la la ...

Zdaj pravjo, da ne dela več takih se reči,
ka zdej baje živimo u civilizaciji,
kjer treba ti ni delat, če dobro znaš gobcat,
ma če garaš ko živina, pej moraš gobc držat.

Jest sm, kot bi se reklo, nekvalificiran kmet,
jen ku sak kmet znal zmeram sem dosti potrpet.
Nervozen zdaj ratavam, pomagat si ne znam,
ma sej nisem kriv če take jest prednike imam.

La la la ...

U meni zdej prebuja spet puntarski se duh,
marskeru vidim monu, ku žre zastonj mi kruh,
jen nikdar nič ne dela, vsamo iz kruha drek,
ma čakte, čakte pršu bo zlati srednji vek.

En takrat, ko spet pride tisti zlati cajt,
ne skrbte znal orodje si bom pravo najt.
Sm se modernizirov, sekirce nimam več,
ma tudi se z motorko bi padla glava preč.